

ELŐSZÓ

Amerika vad világa szárnyakat ad képzeletünknek. A farkasok sokak számára a természet, a függetlenség és a szabadság megtestesítői, mások inkább veszélyt látnak bennük, mert a családjukat, a jószágaikat és a jövőjüket fenyegetik.

A biológus-író, Rick McIntyre lenyűgöző története 1926-ban kezdődik, amikor a Yellowstone-ban a park vadőrei kilőtték ennek a csúcsragadozónak az utolsó példányait. Akkoriban kevesen hullattak értük könnyeket.

A farkasok száma az Egyesült Államokban meredeken zuhant (olyannyira, hogy idővel felkerültek a veszélyeztetett fajok listájára), ezért végül mozgalom szerveződött a megmentésükre; az 1990-es évek közepén harmincegy farkast telepítettek vissza a parkba. Bátor tett volt a vadállomány helyreállítása, évtizedek távlatából visszatelepítési akció.

McIntyre itt veszi fel a történet fonalát, és egy szenvedéllyel és kalandokkal teli utazásra hív. Ha hozzá hasonlóan elszántak és kitartóak vagyunk, vele együtt figyelhetjük meg, ahogy ezek a farkasok visszahódítják a szülőföldjüket. Rick bejárta a vadont, noteszlapok tízezreit írta tele aprólékos feljegyzésekkel, az utak mentén pedig távcsöveket állított fel, hogy a világ minden tájáról érkező látogatók bepillantást nyerhessenek ezeknek az állatoknak az életébe.

Az egyik első szabadon engedett farkas, a 8-as számú rabul ejtette a szívét, főleg neki szentelte a figyelmét – belőle lett az elbeszélés főszereplője. McIntyre tekintetén keresztül tanúi lehetünk a farkasok lélegzetelállító, akciódús életének. Minden egyes példány egyedi és különleges – egymás iránti hűségük, ragyogó intelligenciájuk és élni akarásuk lenyűgözi az olvasót.

Meghitt képet kapunk a farkasokról, akiknek a megítélése persze továbbra is ellentmondásos. Végig kell gondolnunk, hogyan hozható egyensúlyba az ökoszisztémában elfoglalt fontos szerepük az emberek érdekeivel. Az emberekével, akiknek az életét mégiscsak veszélyeztetik a farkasok, amikor elhagyják a biztonságot nyújtó nemzeti parkot.

Nincsenek egyszerű válaszok, de hiszek benne, hogy az emberi találékonyságnak nincs határa. Nemcsak a tudományos adatok és az információk fontosak, de a történetek is, hogy megérthessük a farkasokat, és helyes döntéseket hozzunk. Ez a könyv épp ezért lenyűgöző: egyszerre tudomány és irodalom; a segítségével felelősen, szabadon dönthetünk a saját jövőnkéről.

ROBERT REDFORD
Sundance, Utah

PROLÓGUS

Fordulatos történetet mesél el ez a könyv, hősei a túlélésért és a családjukért küzdenek. Minden megvan benne, ami egy jó történethez szükséges: harc, árulás, vérontás, bátorság, együttérzés, részvét, hűség – és egy váratlanul felbukkanó hős. A történet megérdemelné, hogy olyan írózseni mesélje el, mint Shakespeare, Homérosz vagy Dickens. Sajnos nem állt módomban felkérni őket.

Ha Shakespeare írta volna meg szereplőink életét, valószínűleg az erdő mélyére, egy farkasodú bejáratához helyezte volna a prológust. A színpad valahogy így nézett volna ki: három szurokfekete hím kölyök szalad ki az odúból, és játszani kezdenek a réten. Mindhárom erős, tagbaszakadt. Ekkor előbukdácsol a negyedik, az alom legkisebb kölyke. Fakószürke színével teljesen elüt a bátyjaitól, szinte prérifarkasnak mondanád.

Egy hatalmas fekete példány lép a színre, a falka alfa-hímje, a négy kölyök apja. A három nagyobb testvér fekete bundája arról árulkodik, hogy ők épp olyanok lesznek külsőre, mint az apjuk. Az izomzatuk alapján talán még nagyobbak és erősebbek is lesznek nála.

A szürke kölyök egyáltalán nem hasonlít az apjára, közel sem lesz olyan lenyűgöző külseje. Shakespeare ezután egy narrátor szájába adhatná a jóslatot:

Hárman közülük nagyszerű alfa-hímmé válnak,
óriási terület felett uralkodnak, és számos utódot nemzenek.

Látva az izmos fekete kölyköket, könnyű kitalálni, a négy közül melyik háromból lesz sikeres alfa-hím. A narrátor hozzáteszi:

Az egyik fiú azonban fiatalon, megalázó körülmények között pusztul el.

Ebben a pillanatban a csenevész szürke megbotlik a saját lábában, és orra bukik a porban.

A narrátor még tesz egy utolsó, rejtélyes kijelentést:

A fiúk egyike nagyobb hírnévre tesz majd szert, mint a valaha élt legnagyobb farkas.

Ez a könyv két farkas történetét meséli el: a valaha élt legnagyobb farkasét, és egy másikat, aki még nála is nagyobbnak bizonyult.

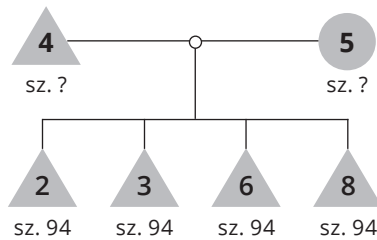
AZ ELSŐ FARKASOK

Az alábbi három családfán a Crystal Creek, a Rose Creek és a Druid Peak falkák számozott farkasai láthatók. Ők a főszereplői ennek a könyvnek. A háromszögben található számok hímeket, a körökben találhatóak nőstényeket jelölnek.

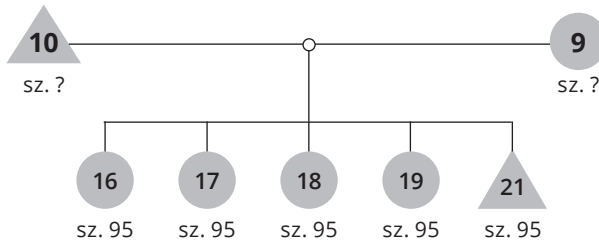
A Crystal Creek falka

Az alfa-pár, vagyis a 4-es alfa-hím és az 5-ös alfa-nőstény, valamint négy hím kölykük 1994 januárjában érkeztek a Yellowstone-ba. A falka Albertából származik.

A Rose Creek farka

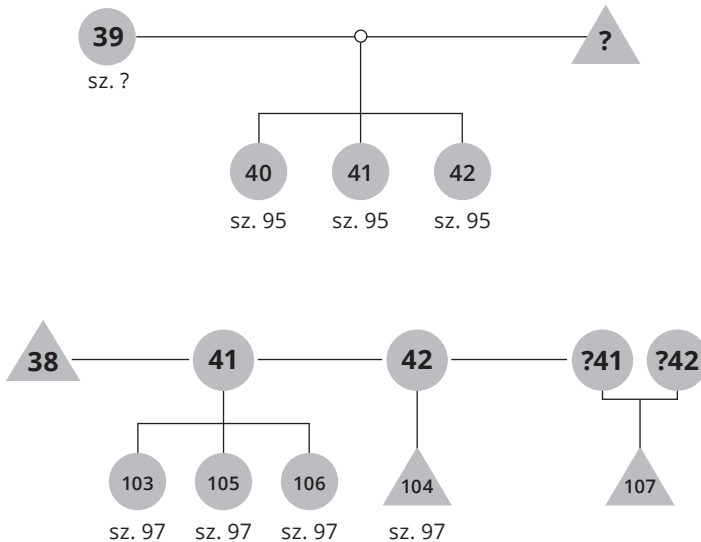
A 9-es számú anya és 7-es számú lánya 1995 januárjában érkezett a Yellowstone-ba, ahol a magányos 10-es hímmel rakták össze őket. Mindhárman Albertából származtak. A 9-es és a 10-es egy pár lettek, a 7-es pedig különvált tőlük, és így a Yellowstone első új farkájának, a Leopold farkának lett az alfa-nősténye. A Crystal Creek farka 2-es farkasa állt vele össze, így ő lett a Leopold farka első alfa-hímje.

A családfán számokkal jelzett öt kölykőn kívül az 1995-ös alomban még három másik hím kölyök is volt.

A Druid Peak farka

A 39-es számú anya és három lánya (a 40-es, 41-es, valamint 42-es számú farkasok) 1996 januárjában érkeztek a Yellowstone-ba, és a 38-as számú magányos hímmel kerültek össze. Mind az öt Brit Columbiából származtak. Még ugyanabban az évben egy fiatal hím, a 31-es csatlakozott a Druid farkasokhoz. Feltételezhető, hogy Brit Columbiában ugyanahhoz a falkához tartozott, mint a 38-as alfa-hím. Bár a 38-as és a 39-es volt az alfa-pár, nem születtek utódaik. A 38-as farkastól a 39-es két lányának, a 41-esnek és a 42-esnek születtek kölykei.

1998-ban ebbe a falkába született a 163-as farkas is, az anyja valószínűleg a 40-es volt. Hogy ki volt az apja, az kiderül a könyvből.